

Slavnost Těla a Krve Páně

nebo-li Boží Tělo se slaví jako projev úcty a oslavy památky ustanovení Eucharistie a pro zdůraznění reálné přítomnosti Ježíše Krista v Nejsvětější svátosti. V Praze se poprvé konalo procesí Božího těla už v roce 1355. Z kostela vychází liturgický průvod v určeném pořadí účastníků, v němž kněz nese Svátost oltářní a nad ním jsou nesená „nebesa“ v podobě baldachýnu zdviženého na čtyřech žerdích za pomoci čtyř mužů. Před Nejsvětější svátostí, nesenou knězem, jdou děti, které rozhazují okvětní lístky, jako symbol úcty k Nejsvětější svátosti.

Procesí jde postupně ke čtyřem oltářům (postaveným obvykle v rozích náměstí do čtyř světových stran). U každého se čte začátek jednoho ze čtyř evangelií.

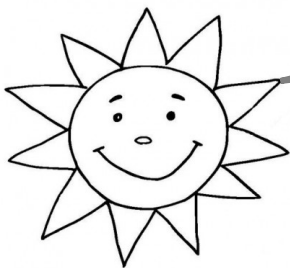
Tento rok se tato slavnost konala 19.6. kdy se průvod z kostela přesunul ke čtyřem oltářům. To, co tímto průvodem chtějí farníci z Dýšiny vyjádřit, je samozřejmě v první řadě velká úcta k Tělu Páně, ale taktéž se průvodem vyjadřuje prosba o požehnání pro všechny lid z Dýšiny a okolních obcí.

Kateřina Tudosa

Jarmark na faře

V neděli 5. června se na faře konal jarmark. Po dvouleté přestávce se farní zahrada zaplnila stánky, kde jste mohli zakoupit zboží všeho druhu: sirupy, sušenky a jiné dobroty, něco hezkého na sebe, něco voňavého – přírodní kosmetiku, bylinky nebo svíčky, nějakou tu parádu... Novinkou byl i masážní salón, jehož výtěžek šel kompletně ve prospěch naší farnosti. Pro děti bylo připraveno několik dílniček, kde mohly vyrábět lucerničky nebo masky. Tradičně úžasná a nepřekonatelná byla farní kavárna. Místní ženy vykouzlily spoustu obrovských dobrot.

Alena Havelková

LETNÍ OHLÁŠKY!!!

- V úterý 5. 7. v 11:00 **Slavnost Cyrila a Metoděje** v Dýšíně.
- 11. - 15. 7. „**tábor**“ dětí na faře v Dýšíně.
- V neděli 24. 7. v 8:45 **pout' sv. Máří Magdaleny** v kostele v Druztové.
- V neděli 7. 8. v 13:00 **Bazar** v Dýšíně na faře.
- V sobotu 20. 8. v 15:00 **pout' Nanebevzetí Panny Marie** v Plané nade Mží.
- V neděli 28. 8. v 11:00 bude mši svatou v Dýšíně sloužit **Mons. Tomáš Holub**, při které proběhne oficiální předání farnosti P. Tomáši Kadlecovi.
- Pro aktuální informace sledujte web farnosti: www.farnostdysina.cz

Kontakt: P. Libor Buček, tel. 608 917 696, mail: lbucek@email.cz, Web: www.farnostdysina.cz

TERN 277

zpravodaj
Římskokatolické farnosti Dýšina
26. 06. 2022 - 13. neděle v mezidobí

P. Tomáš Kadlec - nový farář v Dýšíně

P. Libor Buček odchází 1. září 2022 do farnosti Cheb a v Dýšíně přivítáme nového duchovního správce - P. Bc. Tomáše Kadlece. Tomáš Kadlec je absolventem Fakulty aplikovaných věd Západočeské univerzity v Plzni. Dva roky pracoval jako programátor. Uslyšel povolání ke kněžství, které už na vysoké škole postupně rozpoznával a podal přihlášku do semináře. Teologii vystudoval na Univerzitě Karlově v Praze a studoval i na Lateránské univerzitě v Římě. V roce 2020 byl v Domažlicích vysvěcen na jáhna a o rok později tamtéž na kněze. Působil v Klatovech a v Rokycanech. Mimo jiné pracuje jako nemocniční kaplan v rokycanské nemocnici. Přetiskujeme redakčně krácený rozhovor uveřejněný na stránkách biskupství 30. 7. 2019, který s ním vedl Pavel Říha.

Před pár dny ses vrátil z ročního studijního pobytu v Římě. Stýská se ti po věčném městě?

Já už vlastně neřeším, kde jsem. Pobyt v Římě měl své výhody i nevýhody a teď jsem zkrátka zase doma.

Jak a kdy padlo rozhodnutí, že strávíš rok na studiu v Římě?

Řekl mi to otec biskup Tomáš před začátkem druhého ročníku. Nebylo to moje rozhodnutí.

Jak jsi toto rozhodnutí přijal? Převládala radost nebo spíš obavy?

Měl jsem obavy z cizího jazyka. Za ten rok bych neřekl, že jsem se italsky naučil, ale dorozumím se. A odbornou italštinu jsem také alespoň částečně nakonec zvládnul.

Jaké bylo národnostní složení tvých spolužáků?

Na fakultě bylo víc Čechů. Jinak tam byli studenti z celého světa, z Jižní a Severní Ameriky, Nového Zélandu, Afriky i Asie.

Vidíš nějaké rozdíly mezi studiem u nás a v Římě?

To určitě. Celou dobu jsem se to snažil porovnávat a přišel jsem na to, že se to vlastně moc porovnat nedá. Hlavní rozdíly vnímám v tom, že Lateránská univerzita je opravdu velká, takže si fakulta může dovolit luxus mít velké množství vyučujících. Proto ty hodiny navazují na sebe a nevznikají tak díry ve vyučování jako v Česku. Další rozdíl je také množství studentů v jedné třídě, v Římě nás bylo mnohem víc. Chodil jsem zároveň na teologické předměty z druháku a třetáku. Oni mají rozdělené studium na dva roky filozofie a tři roky teologie. V Praze máme magisterské studium vcelku na pět let.

Uznají ti v Praze na fakultě předměty z Říma?

To musím nejdříve probrat s děkanem. Každopádně bych chtěl zbývající předměty zvládnout v jednom roce, chybí mi předměty ze dvou ročníků, tak doufám, že mi něco uznají. Něco jsem si nastudoval dopředu.

Mohl bys popsat svůj běžný den v Římě?

Bydlel jsem v Nepomucenu, které má formu semináře stejně jako je tomu třeba v Praze nebo Olomouci. Také rytmus dne je podobný, akorát je trochu časově posunutý. Začínali jsme ráno v 5:55 rozjímáním, to končilo po půl hodině. V 6:30 byla mše svatá, která byla většinou v italštině, po ní následovaly ranní chvály, které byly také v italštině. Poté byl prostor pro snídani. Škola začínala v 8:30. Chodili jsme na Lateránskou univerzitu, která je v komplexu Lateránské baziliky. Z Nepomucena to je asi 20 minut pěšky. Ve 13 hodin byl Anděl Páně v latině a poté společný oběd. Odpoledne jsme měli volný čas. Večer v 19:15 byly nešpory, pak večere a poté večerní program a silentium.

Co jsi dělal ve svém volnu?

První semestr jsem moc volného času neměl. Dopoledne jsme měli školu a odpoledne italský kurz. Druhý semestr jsem se snažil trochu chodit po městě a poznávat památky. Když jsme měli volno, například v týdnu po Velikonocích, kdy ještě nebyla škola, mohl jsem si vyjet vlakem do Pisy a Florencie. Obecně v Nepomucenu hodně podporují výlety, takže se stačilo domluvit, půjčit si auto a vyjet.

Jak se ti řídilo v italském provozu?

Já jsem řídil pouze jednou. To jsem vezl jednoho faráře, ale bylo to mimo město, takže to bylo v pohodě.

Účastnil ses nějaké velké církevní akce? Například jako ministrant?

Jako ministrant ne. 28. září jsem ministroval při svatováclavské mši pro krajany u oltáře sv. Václava v bazilice sv. Petra. Snažil jsem se co nejvíc chodit na papežské liturgie, ale pouze jako účastník. Bohoslovci z Nepomucena také ministrují Svatému otci, ale tím, že je v Římě seminářů opravdu hodně, vyjde to jednou za čas. Naposledy tak čeští bohoslovci ministrovali Svatému otci loňský rok při velikonoční vigílii.

To je zajímavé nahlédnutí pod pokličku, jak se vybírají ministranti na papežské liturgie. Na každou mši se tedy střídají jednotlivé semináře?

Takto jsem to pochopil. Nejsou to ale pouze národní semináře, jsou to také semináře řádů a kongregací. Je jich tam opravdu hodně.

Bylo něco, co tě v Římě překvapilo?

Asi taková ta římská relativnost. Když je například svátek posvěcení Lateránské baziliky, slaví se to po celém světě jako svátek. Když ale přijdete přímo do té baziliky, kde je katedra Svatého otce a je to vlastně hlavní kostel celého katolického světa, je tam na hlavní mši dvě stě nebo tři sta lidí. To, co se slaví po celém světě jako obrovský svátek, se přímo na tom místě příliš neslaví. Těch významných věcí je tam zkrátka asi moc.

<https://www.bip.cz/cs/novinky/2019-07-bohoslovec-tomas-kadlec-undefinecthel-bych-vsechny-studenty-povzbudit-ke-studiu-v-zahranici-undefin>

Rozloučení s RNDr. Jaromírem „Harry“ Sofronem

O letošní pouti 12. 6. 2022 nás opustil významný farník - RNDr. Jaromír "Harry" Sofron, a tak otiskujeme krátkou vzpomínku na něj.

Jaromír Sofron maturoval v roce 1951 na gymnáziu v Rokycanech. Poté vystudoval pedagogickou fakultu v Plzni. Své pedagogické působení začínal v pohraničí v severních Čechách, kde se poznal se svou budoucí manželkou, též učitelkou, Ludmilou Rochovou. Po svatbě se manželé vrátili zpět a společný život si zařídili v rodném domě Jaromíra v Nové Huti. Jaromír se velmi zajímal o přírodu, hlavně botaniku. Externě vystudoval Přírodovědeckou fakultu Karlovy univerzity v Praze a obhájil doktorský titul.

Opustil povolání učitele a pracoval jako odborný pracovník v Krajském středisku památkové péče a ochrany přírody v Plzni a později jako dlouholetý pracovník Zpč. muzea v Plzni, kde pracoval jako botanik a geobotanik a toto oddělení později vedl. Je autorem vlastivědných a přírodovědných prací západních Čech a bibliografie Šumavy, autorem a spoluautorem dalších odborných publikací. Za svou dlouholetou odbornou práci se stal čestným členem České botanické společnosti.

Manželé spolu vychovali dceru a syna a později se radovali ze tří vnuků. Mezi jeho velké záliby patřila turistika. V zimě i v létě rád jezdil do hor, rád cestoval, jezdil na běžky, v létě se věnoval běhu v přírodě. Měl rád divadlo, hudbu, chodil na koncerty, uměl hrát na housle a klavír. Zajímal se o architekturu, chodil na výstavy výtvarného umění, které obdivoval, přátelil se s mnohými výtvarníky.

Celý jeho život byl spjatý s organizací Skaut. Ve svých názorech byl zásadový a spravedlivý, celý život byl silně věřící, do poslední chvíle chodil do kostela.

V roce 1991 dostal Cenu města Plzně. V poslední době měl problémy s chůzí a proto musel většinu svých zájmů opustit. Hodně četl, sledoval dokumentární filmy a snažil se chodit na krátké procházky.

Motto:

MILUJ BLIŽNÍHO SVÉHO JAKO SEBE SAMA.

